

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. IX. Animam Res Vanas amantem, fadè prostitui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

*ANIMAM RES VA.
nas amantem, fedè
prostitui.*

I. **D**icant temporalia bona: si Deus sanauerit nos à morbo corruptionis, quid ages? in ipso usu considera, in quo melior ex nobis fias, vel quid inde speres in posterum. Expertus es nos. Quid ergò? vis in nos mutari, an nos in te? quid tibi, & nobis? quid doles de transitu nostro? malumus interire, secundùm Domini voluntatem; quàm manere, secundùm tuam cupiditatem.

Nul-

A. Nullas tibi pro hoc amore
tuo referimus gratias; sed po-
tius, vt stultum, irridemus.
Cui enim potissimum obedi-
re debemus, Deo, an tibi?
Dic, si audes, nõne hoc est
verè tuum totum officium,
nos in putredines deuorando
conuertere? Hæc tua utili-
tas, hæc tua potentia, vt pec-
te nostra sanies transeat af-
fluenter: non enim facere
uales, vt maneat hoc tuum
studium. Hæc tua beatitudo,
vt nostris non careas sordi-
bus, quibus amore succum-
bis, corrumpente, & violan-
te per eas diabolo, non sine
sua voluptate magnâ, & gau-
dio

dio de tua deceptione, & interitu. Quacunque forma frueris, ea quasi masculus est tuæ menti. Cedit enim, & succumbit ei: & non ipsa tibi, sed tu ipsi conformaris, & assimilaris. Eiusdemque formæ imago remanet impressa, tanquam Simulachrum in templo suo, cui non bouem, non hircum, sed animam rationalem & corpus, id est, te ipsum totum immolas, cum ea frueris.

2. Vide, quomodo, quasi in taberna, amorem tuum, quasi venalem prostitueris, & ad mensuram munerum, pariter ipsum hominibus impen-

pendis. Nil in hac taberna accipit, qui nihil dat, aut daturus speratur: & tamen, nec quod venderes haberes, nisi tibi, nil danti, gratis esset datum desuper: recepisti ergo mercedem tuam. Euacuatio & elongatio à Deo, præparat ad concupiscendum. Qui te in te frui vult, eas à te gratias meruit, quam muscæ & pulices, tuum sugentes sanguinem. Si hæc (quibus, in mente tua impressis, admiratione & amore, qui cultus soli Deo debetur, succumbis) in aliquo angulo domus, seu sculpta, seu picta, admiratione, seu amore, seu corporis in-

N clina-

clinatione venerareris, & in-
notesceret populo, quid de
te faceret?

3. Mulier, quæ propter
hoc non fornicatur, & dese-
rit proprium virum; quia nõ
inuenit adulterum diu man-
surum, non vitat adulterium,
sed quærit diuturnum. Tu
autem ad mali cumulum
aperuisti penetralia mentis
tuæ omni transeunti, vt vel
momentaneis adulterijs fru-
ereris, quia diuturnis, vel æ-
ternis non poteras. Hæc est
prorsus prauitatis humanæ
summa, meliora se deserere,
id est, Deum; & minoribus se
intendere, fruendóque eis.

inhæ-

inhærere; id est, temporali-
bus. Scarabæus, dum super-
uolat, cuncta intuens, nil
pulchrum, aut sanum, siue
durabile eligit; sed sicubi
stercora iacent foetentia, eis
protinus insidet, spretis tot
pulchris. Ita animus tuus Cæ-
lum, terramque, & quæ in eis
magna, & pretiosa sunt, in-
tuitu peruolans, nulli adhæ-
ret; contemptisque omni-
bus, vilia multa, ac sordida,
quæ cogitanti occurrunt,
libens amplectitur. E-
rubesce ex his.